

КОНЦЕРТ ЦРНОГОРСКОГ СИМФОНИЈСКОГ ОРКЕСТРА У ЦРНОГОРСКОМ НАРОДНОМ ПОЗОРИШТУ У ПОДГОРИЦИ

Усаглашеност и сигурност у извођењу

Ивана Миладиновић

Наставак успјешно започете концертне сезоне новооснованог Црногорског симфонијског оркестра, обиљежен наступима у Подгорици и Котору, завређује оцјену изузетног догађаја на црногорској музичкој сцени. Да овај млади ансамбл, под управом међународно признатог диригента Алексеја Шатског, успјешно гради свој умјетнички идентитет, а чини се и сталну публику, потврђено је на концерту одржаном 21. јануара, на великој сцени Црногорског народног позоришта у Подгорици, на којем су као гости наступили руски виолинисти Григориј и Ирина Краско.

Пажљивим одабиром дјела обезбјеђен је прави импулс за добар одзив публике, а концепција програма обликована је са идејом освјетљавања изражајних могућности медија гудачког оркестра у различитим стилским периодима - бароку и романтизму. Тако смо у првом дијелу концерта имали прилику да чујемо два концертанта дјела Јохана Себастијана Баха, *Трети бранденбуршки концерт у Ге-дуру* и *Концерт за две виолине, гудачки оркестар и концертину у ге-молу*, док је у другом дијелу програма изведена *Серенада за гудаче у Це-дуру, опус 48* Петра Иљича Чајковског.

Током концертне вечери Црногорски симфонијски оркестар, основан са визијом да обезбједи интерпретације по највишим

ЉЕПОТА ТОНСКЕ БОЈЕ: Са концерта у Црногорском народном позоришту

стандардима, постепено је разоткривао све своје вриједности. Чланови ансамбла који је још увијек у процесу устаљивања свог састава, показали су одличну усаглашеност и сигурност у извођењу. Упркос богатом нијансирању, звук је био строго контролисан, тако да ансамбл ни у једном тренутку није упао у замку "извођачке самодовољности".

Добро познавање барокног музичког језика демонстрирано је у интерпретацијама оба Бахова концерта. Јасном артикулацијом и фразирањем, уз интензивно дијалогизирање између оркестарских група и одабир нешто споријег темпа посљедњег

става него што је уобичајено, у *Бранденбуршком концерту број 3* на адекватан начин је истакнута барокна моторичност и полифона текстура. Као солисти у *Концерту за две виолине и гудачки оркестар* представили су се умјетници из Русије, виолинисти Григориј и Ирина Краско, чиме је Црногорски симфонијски оркестар наговијестио даљу сарадњу са иностраним умјетницима. Будући да је рјеч о добитницима бројних признања за извођачка постигнућа, односно, о извођачима са богатим искуством у концертном наступу, не изненађује чињеница да је њихово читање Бахове партитуре

програму, *Серенада за гудаче* Петра Иљича Чајковског зазвучи као бравурозни врхунац вечери. Публика је тако имала прилику да чује надахнуту и прецизну интерпретацију са великим динамичким распном. Заправо, чини се да су тек у извођењу ове композиције до пуног израза дошли сви квалитети оркестра. Сугестивно, али на дискретан и ненаметљив начин, диригент Шатски је суверено управљао оркестром, исказујући своју способност да пронађе примјерен модус тумаче-

Упркос бојом нијансирању, звук је био строго контролисан, иако да ансамбл ни у једном тренутку није упао у замку "извођачке самодовољности"

одликовала љепота тонске боје и усклађеност тембра и динамике, који су посебно дошли до изражаја у лирском *Агађу*. Гудачки ансамбл, остварујући динамичан дијалог са солистима у првом и последњем ставу, показао се као вјешт и ангажован сарадник.

Енергија и ангажман чланова Црногорског симфонијског оркестра који су са несмањеним интензитетом били присутни до самог завршетка концерта, допринијели су да посљедње дјело на

ња карактеристика музичког писма овог романтичарског "класика", али и да на свјез начин оживи једно тако стандардно репертоарско дјело. Упечатљиво је дочарана ширина поставке мелодијских линија карактеристична за ово остварење, а није било тешко примјетити ни минуциозно дорађене детаље у Валцеру и Елегији, као и сливеност тембра, уједначеност гудачког звука у свим динамичким нијансама, посебно у фином пијанисиму посљедњег става.

Неоспорним извођачким умјећем које се огледало како у техничком потенцијалу тако и у промишљеној интерпретативној поетици вођеној интенцијама композитора, чланови гудачког ансамбла Црногорског симфонијског оркестра под вођством диригента Алексеја Шатског, заједно са гостима из Русије, виолинистима Григоријем и Ирином Краско, подарили су подгоричкој публици вече експресивне и убедљиве музичке интерпретације. Да је остварена добра комуникација са публиком посведочено је на крају концерта интензивним аплаузом и позивањем извођача на бис, који су том приликом извели Валцер из *Serenade*.

Судећи по успјешном почетку концертне сезоне 2007/2008, од Црногорског симфонијског оркестра у наредном периоду можемо очекивати профилисање досљедне и јасне репертоарске политике, која свакако подразумијева и промовисање домаћег стваралаштва, као и његовање *differentie specificae* у односу на ансамбле из региона. Установљење аутохтоне извођачке праксе, један је од првих и свакако најзначајнијих резултата дјеловања Музичког центра Црне Горе и његовог директора, композитора Жарка Мирковића, који води ка постепеном репозиционирању црногорске музичке умјетности са маргина културних дешавања локалне (и шире) средине.